

og som aldeles utvivlsomt blev udstrakt til Slesvig ved den der foretagne Hylдинг i 1721. Det er bekendt for Enhver, som har beskæftiget sig med disse Ting, at det Væsentligste, som passerede i Slesvig i 1721, ligger i den Gudsformular, som man da betjente sig af ved Arvehyldingen, og, naar man gaaer denne Gudsformular igjennem og sammenligner den med Kongelovens Artikel 20, saa seer man tillige, at de Clausuler, som man havde i de gamle Embedsbestallinger, paalagde en bestemt Forpligtelse til at virke for, at ogsaa Slesvig, som knyttet til Kongerigets Arvesølge, forblev forenet med Kronen, saa at, naar man paa visse Steder har breidtet os, at vi, ved at virke for Slesvigs Bevarelse for den danske Krone, indblande os i Ting, der vare os aldeles uvedkommende, saa er dette saa langt fra at være sandt, at vi tværtimod vare edelig forpligtede til at handle saaledes, som vi gjorde.

Hvis man vil gaae ind paa Affattelsen af en Adresse, har det jo vistnok meget for sig, om et Udvalg endelig affattede den mellem 2den og 3die Behandling, og der altsaa ved 3die Behandling slet ikke blev at stemme over Andet end Vedtagelsen af Adressen med de Redactionsforandringer, som maatte ønskes foretagne. Vil man derimod ikke benytte Adresserformen, men den Form, som ellers benyttes ved Lovforslag, saa vil man komme til noget Saadant ved det, som jeg har foreslaaet subsidiairt under Nr. 7. Da jeg havde skrevet dette Forslag, erfarede jeg, at der var fremkommet et andet Forslag til Rigsdagens Beslutning, og dette Forslag tillod jeg mig saa at slutte mig til. Der er nu af den ærede Folkethingsmand for Helsingør (Niemroth) fremkommet Forslag om en Dirredaction deraf; dette Forslag skal jeg tiltræde, og istedetfor den sidste Deel af mit Forslag under Nr. 7 indtræder altsaa Forslaget under Nr. 6.

Hvad angaaer det Forslag, som jeg har stillet under Nr. 3, da har jeg derved ikke havt anden Hensigt end i en kort Udtalelse at sammentrænge de Betragtninger, ifølge hvilke jeg troede at kunne stemme for det kongelige Budskab. Jeg mener nemlig, at Sagen virkelig forholder sig saaledes. Hvis jeg maa sætte

dette Forslag i Lighed med Noget, saa vil jeg tillade mig at ligne det ved et individuelt Botum, s. G. ved en Domstol, til Præmisser, et Botum, hvortil maaflue flere slutte sig, men som har sin Betydning, hvad enten det faaer Majoritet for sig eller ei. Jeg for mit Vedkommende har ikke dristet mig til at gaae ind paa denne Sag uden at fremsætte et saadant Forslag; jeg troede, at jeg vilde præjudicere Fremtiden, hvis jeg ikke gjorde det. Jeg veed ikke, hvormange der ville slutte sig dertil; men jeg for mit Vedkommende vil afgive min Stemme derfor, fordi jeg troer, at det paa en kort Maade udtaler, hvorledes Sagen nu virkelig forholder sig, og fordi jeg mener, at det kan ligge som en Notits til Efterverdenen for muligviis at forebygge fremtidige Misforstaaelser om denne Sag, navnlig hvis det blev tiltraadt af et noget større Antal Medlemmer. Det er ikke at betragte som Udtalelse af Mistillid til de Mænd, der fortiden have med Sagen at gjøre; det udtaler kun, hvorledes Sagen efter min Overbeviisning nu forholder sig, og jeg haaber, at det altid vil være Formaalet for Landets Politikk at opretholde, at den forholder sig saaledes; men jeg har intet Dieblit villet give det Udseende af, at de Mænd, der fortiden ere Kronens Raadgivere, ikke opfattede Sagen paa samme Maade. Jeg har heller ikke villet spørge dem, om de virkelig opfattede den paa den samme Maade; men jeg har betragtet det som et aldeles indre Anliggende for dem, der ønske at stemme for Sagen. Jeg er ved en ret omhyggelig Undersøgelse kommen til det Resultat, at Sagen forholder sig saaledes, og i Genhold dertil troer jeg ikke, at vi kunne gjøre nogen bestemt Skade ved at stemme for det kongelige Budskab. Med disse Bemærkninger skal jeg overlade Sagen til Rigsdagens Afgjørelse.

Formanden: Den ærede Forslagsstiller har altsaa frasødet den sidste Passus af det under Nr. 7 stillede subsidiaire Forslag.

Rosenørn: Ja, ganske rigtigt. Jeg skal kun tillade mig, forsaavidt jeg endnu maa gjøre en Bemærkning, at ansøre, at hvad angaaer det af den ærede Folkethingsmand for Helsingør (Niemroth) under Nr. 4 stillede subsidiaire Forslag, da erkjender jeg villig, at,